

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Factors Affecting Self Discipline Of Students at
the Faculty of Humanities and Social Sciences
Nakhon Sawan Rajabhat University

อดุลเดช ถาวรชาติ*

Aduldech Tharwonchat

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองและระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาและศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๒. นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีระดับความมีวินัยในตนเอง ทั้ง ๔ ด้าน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน ความซื่อสัตย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่เป็นปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสามารถร่วมพยากรณ์กับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ได้ร้อยละ ๖๘ ($R^2 = 0.๔๕๖$) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

คำสำคัญ : ปัจจัย, ความมีวินัยในตนเอง, นักศึกษา

*อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Abstract

The research on the factors effecting self-discipline of the students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University had the purposes to study the level of factors that affect the self-discipline and the level of self-discipline of the students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University, to study the relationship and the influences of factors that affect the self-discipline of the students at the Faculty of Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University.

Findings were as follows:

1.The students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University had the the level of factors affecting the self discipline Including the democratic parenting, teachers' teaching behavior, achievement motivation promotion, activity promoting sel-fdiscipline,by overall was at high level.

2.The students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University had the responsibilities in 4 areas as responsibility, self-confidence, tolerance and honest by overall was at high. level.

3.the relationship between the independent and dependent variables was that the variable factors had positive relationship with the self-discipline at the statistical significant level at 0.01.

4.The influence of the factors that affect the self-discipline of the students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University. Were that; the factors of parenting with the style democratic style, instructors' teaching behavior and the achievement motivation were the factors that had influence on the students' self-discipline by 68 per cent, ($R^2 = 0.456$) with the level of statistical significance at 0 .05

Keyword : Factors Affecting , Self Discipline, Students

๑. บทนำ

ปัจจุบันประเทศจะเกิดการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าขึ้นจะต้องมีพลเมืองที่มีคุณภาพซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลในการพัฒนาประเทศชาติให้ลุล่วงตามเป้าหมาย การปลูกฝังวินัยในตนเองให้แก่เยาวชนจึงเป็นการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ ซึ่งมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะเห็นได้ว่ามีนักการศึกษาที่สำคัญได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของควมมีวินัยในตนเองไว้ว่าคุณค่า

ของความมีวินัยนั้นช่วยให้ กลุ่มคนหรือสังคมต่าง ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุขซึ่งวินัยไม่ได้หมายถึง กฎเกณฑ์หรือระเบียบ ขอบบังคับเฉพาะในกลุ่มคนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงระเบียบวินัยในตัวบุคคลด้วย กลุ่มสังคมใดที่มีวินัยในตนเองมากก็จะทำให้การดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน และเจริญก้าวหน้าไปด้วยดี ซึ่งผลของการมีวินัยในตนเองของนักเรียน นักศึกษาส่งผลต่อความสำเร็จในสิ่งที่ทำเป็นอย่างมาก วินัยในตนเองจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การมีวินัยในตนเองนอกจากจะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับ นับถือ ชื่นชมจากบุคคลอื่น ๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัยในตนเอง ตั้งแต่เด็กและรักษาไว้อย่างต่อเนื่องความสำเร็จทั้งหลายทั้งปวงในชีวิตขึ้นอยู่กับความสามารถในการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย แล้วมุ่งสู่เป้าหมายเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็งานที่ยากเพียงใดและจะต้องใช้เวลานานเท่าใดก็ตาม จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น ความสามารถในการจูงใจตนเองให้มีความเพียรพยายามไม่ย่อท้อ จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายก็คือ วินัยในตนเอง^๑ การพัฒนาให้เกิดวินัยในตนเองต้องอาศัยสถาบันต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ศาสนา สถาบันอาชีพ สถาบันการเมือง โดยสถาบันครอบครัว ประกอบด้วยบิดามารดา พี่น้อง ญาติ สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดและเป็นแหล่งแรกที่ทำหน้าที่ปลูกฝังและหล่อหลอมตลอดจนถ่ายทอดลักษณะอันทรงคุณธรรมและจริยธรรม และระเบียบวินัยแก่สมาชิกในครอบครัว ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่วัยทารก การพัฒนาวินัยในตนเองกระทำทางตรงด้วยการอบรมสั่งสอนและโดยทางอ้อมซึ่งอาศัยการสังเกตลักษณะและการกระทำ โดยสิ่งที่จะทำให่เด็กนักเรียน นักศึกษา เกิดความมีวินัยในตนเองได้จะต้องมาจากปัจจัยหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น การให้ความสำคัญในสัมพันธภาพในครอบครัวในทางที่ดีมีความอบอุ่นหรือแม้กระทั่งกระบวนการที่โรงเรียน สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองที่สอดแทรกเข้าไปนอกจากการเรียนการสอนรวมถึงพฤติกรรม การสอนของอาจารย์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา เป็นอย่างดีโดยผ่านทางพฤติกรรมทางการสอนของอาจารย์อีกประการหนึ่งที่เป็นปัจจัยในการก่อให้เกิดความมีวินัยในตนเองก็คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของตัวเด็กนักเรียน นักศึกษาเองที่ต้องสร้างแรงจูงใจเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ตนเองมีความใฝ่เรียนรู้และใฝ่หาความรู้เข้าสู่ตนเองอยู่ตลอดเวลา จากสิ่งที่กล่าวมานี้พอเห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมความมีวินัยในตนเองไม่มากนัก

อย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ก็เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการส่งเสริมและเสริมสร้างให้นักศึกษาเกิดความมีวินัยในตนเองเพราะเป็นแหล่งบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัยที่ดีสร้างให้นักศึกษาเป็นคนดีของสังคมของประชาคมโลก ฝึกอบรมโดยการถ่ายทอดวินัยในตนเองให้แก่ นักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม

^๑ สีนินา สุทธิจินดา. การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียน อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. **ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว)**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๓).

ในส่วนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในฐานะเป็นองค์กรย่อยของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ก็ดำเนินการปลูกฝังและเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาด้วยเช่นกัน คือ การให้ความรู้ คำแนะนำผ่านครู อาจารย์ โดยมหาวิทยาลัยได้เน้นการสร้างความมีวินัยในตนเองซึ่งจะเห็นได้จากการฝึกฝนผ่านวิชาการเรียนการสอน ผ่านกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองให้นักศึกษา แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้จากความเป็นจริงว่านักศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นั้นยังขาดความมีวินัยในตนเองทั้ง ความรับผิดชอบในเรื่องการเรียน การไม่กล้าแสดงออกเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในตนเองส่งผลให้นักศึกษาขาดการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะน้อยลงแม้กระทั่งในห้องเรียนก็เห็นได้จากการไม่กล้าคิดไม่กล้าตอบคำถามรวมถึงภาวะความเป็นผู้นำที่นักศึกษายังไม่เห็นความสำคัญส่วนใหญ่จะเป็นเพียงแค่ผู้ตามที่ต้องรอคำสั่งเพียงอย่างเดียวแม้กระทั่งความอดทนความตั้งใจนักศึกษาก็ยังมีน้อยจากการเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนานักศึกษาไม่มีความตั้งใจที่จะใฝ่หาความรู้แถมยังไม่สนใจที่จะฟังซึ่งทำให้นักศึกษาไม่เกิดการแสวงหาความรู้ที่ใหม่ๆ มาใส่ตัวตรงนี้ยังมองไปถึงความซื่อสัตย์ของตัวเองทั้งในเรื่องกฎ ระเบียบ กติกา หรือความซื่อสัตย์ในหน้าที่ที่ตนเองควรกระทำซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยทางด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแล้วก็มีปัจจัยหลายๆ อย่างที่ทำให้นักศึกษาขาดความมีวินัยในตนเองอันส่งผลต่อการเรียนรู้และความสำเร็จในการกระทำสิ่งใด ๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้

ดังนั้น จากการที่ผู้วิจัยเองเป็นผู้ปฏิบัติงานในฐานะอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นผู้ที่คอยเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาโดยตรง จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีวินัยในตนเองอันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้และการทำงานของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ให้มากขึ้นต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๒. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นตัวแปรกับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๔. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๓. ขอบเขตของการวิจัย

๑. ขอบเขตของเนื้อหา ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ๔ ด้าน คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พฤติกรรมการสอนของอาจารย์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย

๒. ขอบเขตด้านตัวแปร ในการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในครั้งนี้มีขอบเขตด้านตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ๔ ตัวแปร คือ

- การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- พฤติกรรมการสอนของอาจารย์
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย

ตัวแปรตาม คือ ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๓. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในครั้งนี้มีขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

๓.๑ ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ ๑-๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน ๓,๑๔๗ คน

๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ ๑-๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน ๓,๑๔๗ คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือนักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ ๑-๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน ๓๕๕ คน

๔. สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐาน ดังนี้

๑. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

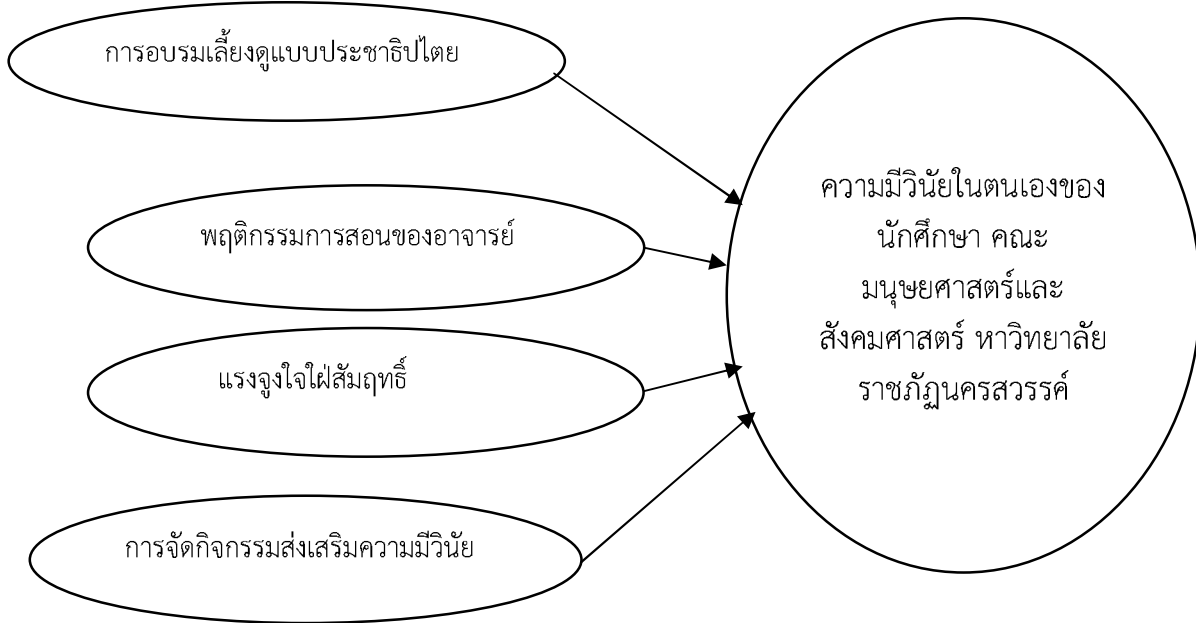
๒. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๓. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๔. การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๕. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยความมีวินัยในตนเอง มากำหนดเป็นตัวแปรในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ๔ ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย โดยสามารถกำหนดเป็นกรอบความคิดในการศึกษาได้ดังนี้

รูปภาพ แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

๖. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวัดระดับความมีวินัยในตนเองและระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยกับความมีวินัยในตนเองและพยากรณ์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลของตัวแปรต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ

๒. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในครั้งนี้มีขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๒.๑ ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ ๑-๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน ๓,๑๔๗ คน

๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ ๑-๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน ๓,๑๔๗ คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือนักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ ๑-๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน ๓๕๕ คน

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบปลายปิด จำนวน ๔ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๔. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักของสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentast)

๒. การวัดระดับความมีวินัยในตนเองและปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๓. การหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองกับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้วยค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

๔. การหาค่าอิทธิพลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการพยากรณ์ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๗. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีรายละเอียดดังนี้

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รองลงมาคือพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ส่วนการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีรายละเอียดดังนี้

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความมีวินัยในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ รองลงมาคือด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนด้านความอดทนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า สามารถพยากรณ์ตัวแปรที่เป็นปัจจัยกับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ ๖๘ ($R^2 = 0.๔๕๖$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ กล่าวคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามากที่สุดเป็นอันดับที่ ๑ ($B = 0.๓๕$) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาเป็นอันดับที่ ๒ ($B = 0.๑๔$) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาเป็นอันดับที่ ๓ ($B = 0.๑๒$) ส่วนการ

จัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยผลการศึกษาพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา เนื่องจากพยากรณ์ออกมาแล้วมีค่านัยสำคัญทางสถิติเกินกว่าที่ระดับ ๐.๐๕

๘. อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่านักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์และการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยบิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไปไม่เข้มงวดจนเกินไป ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของบุตร มีเหตุผลสอดคล้องกับ จินตนา ชาญเขียว ที่กล่าวว่า การฝึกวินัยให้ได้ผลนั้นพ่อแม่ต้องมีเหตุผล ให้ความรักพยายามทำความเข้าใจความรู้สึกของเด็ก หรือเรียกว่า การอบรมแบบประชาธิปไตยจึงทำให้เด็กยอมรับมาตรฐานค่านิยมและระเบียบของสังคมรวมทั้งนำมาประพฤติ ปฏิบัติอย่างมีระเบียบวินัยในตนเองสูงตามความต้องการของสังคมรวมถึงการได้เรียนรู้จากการสอนของอาจารย์ทั้งเรื่องความรู้ รับผิดชอบ ความมุ่งมั่นและพฤติกรรมอันจะส่งผลในทางที่ดีแก่นักศึกษา ทั้งเป็นตัวอย่งในเรื่องความรับผิดชอบ ขยันและมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน การลงโทษอย่างมีเหตุผลเมื่อนักศึกษาประพฤติผิด มีการสอนสอดแทรกจริยธรรมในรายวิชาที่สอน^๒ สอดคล้องกับ บัวทิพย์ มะสันเทียะ ที่ว่าในการปลูกฝังคุณธรรมที่จะทำให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้นนอกจากการสอนของครูโดยตรงแล้วครูต้องเป็นแบบอย่างให้เห็นก่อนครูควรแก้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนและปรับปรุงทุกครั้งที่พบโดยการกระทำอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การเสริมกำลังใจ การลงโทษ การวางแผนที่จะปลูกฝังไว้ล่วงหน้าเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ รับรู้ เข้าใจได้รวมถึงแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในตัวนักศึกษาที่เป็นแรงกระตุ้น แรงผลักดันให้นักศึกษามีความมุ่งมั่น พยายาม ตั้งใจ มีกำลังใจที่จะแสวงหาความรู้ในการศึกษาเล่าเรียน ความพยายามในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ความมุ่งมั่นเพื่อให้ตนเองประสบผลสำเร็จในอนาคต ทุ่มเทเพื่อผลการเรียนที่ดี^๓ สอดคล้องกับลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้มีความพยายามและตั้งใจทำงานที่ตน

^๒ จินตนา ชาญเขียว, “การศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา ๗”, *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, ๒๕๔๕).

^๓ บัวทิพย์ มะสันเทียะ, “การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนพัฒนาสามัคคี อำเภอภักดีพล จังหวัดชัยภูมิ”, *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐).

วางไว้ให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อ^๔ และปรียาพร เพ็ญสุขใจ ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมานะพยายามอดทนทำงานตามแผนงานที่ตั้งระดับความหวังไว้สูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังมีการกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย เพื่อส่งเสริมสร้างควมมีวินัยที่ดีให้กับนักศึกษา เช่น การจัดกิจกรรมอบรมให้นักศึกษาทำความดี จัดกิจกรรมยกย่องให้รางวัลผู้ที่ประพฤติดี ทำดี จัดกิจกรรมเสริมสร้างความมีวินัยให้กับนักศึกษาที่จะเสริมความมีวินัยในทางที่ดี^๕ สอดคล้องกับ สุทัศน์ เยี่ยมมโน กล่าวว่า การที่จะพัฒนาการมีวินัยของนักเรียนให้ได้ผลอย่างด้นั้น โรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจน บุคลากรในโรงเรียนจะต้องให้ความตระหนักในหน้าที่และเป็นแบบอย่างที่ดี ร่วมดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่องจนกลายเป็นวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนางานด้านต่างๆ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จึงส่งผลให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก^๖

ผลการวิเคราะห์ระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่านักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความมีวินัยในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีการควบคุมการกระทำและพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามคุณลักษณะที่ดี เช่น ความรับผิดชอบ เมื่อผิดพลาดก็ยอมรับความผิดนั้นสามารถทำงานที่อาจารย์มอบหมายสำเร็จทันเวลา มีวินัยในการอ่านหนังสือยามว่าง เข้าเรียนตรงเวลารวมถึงตัวนักศึกษาเองที่มีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะแสดงออกมาว่าตนเองมีความมั่นใจ มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่คิดว่าถูกต้องดีงามและเป็นประโยชน์ กล้าซักถามข้อสงสัยในห้องเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจเมื่อเป็นผู้รายงานหน้าห้องเรียน มีความมั่นใจในความคิดของตนเองรวมถึงการมีความอดทนของนักศึกษาที่แสดงออกมาว่าตนเองมีความอดทน เช่น เมื่อมีปัญหา อุปสรรคในการทำงานนักศึกษาจะอดทนแก้ไขปัญหามาสำเร็จ ไม่หวั่นไหวเมื่อต้องทำงานหนักและเกิดจากความซื่อสัตย์ของนักศึกษาแสดงออกมาให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ทั้งตนเอง

^๔ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ, “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่ออำนาจภายในตน และความคิดเกี่ยวกับตนเองของเด็กในเมืองและชนบท”, รายงานการวิจัย ฉบับที่ ๕๗, (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๙).

^๕ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการศึกษา:กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา”, ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๒).

^๖ สุทัศน์ เยี่ยมมโน, “การพัฒนาการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองไผ่ อำเภอนองก่ จังหวัดบุรีรัมย์”, ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๙).

ผู้อื่นและสังคม เช่น การทำข้อสอบด้วยตัวเอง การให้สัญญากับใครจะทำตามสัญญาที่ให้ไว้ จึงทำให้ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของภาคภูมิ อิมสอาด, อำนาจ ตั้งเจริญชัย และผดุงชัย ภูพัฒน์ ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัย เทคนิคช่างทอง ผลการวิจัยพบว่าระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก^๓

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชศรา ถิตย์ประเสริฐ ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรด้านปัจจัย มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ โดยตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเอง^๔

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ได้แก่

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ซึ่งตรงตามสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นพื้นฐานในทางที่ดีที่ก่อให้เกิดความมีวินัยในตนเอง กล่าวคือ นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองตามแบบที่เป็นประชาธิปไตยซึ่งเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าได้ได้รับความยุติธรรม บิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไปไม่เข้มงวดจนเกินไป สามารถยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของบุตร มีเหตุผล ผล ยกย่องชมเชยเมื่อทำสิ่งที่ดี ๆ รวมถึงให้ความร่วมมือในการกระทำต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของภาคภูมิ อิมสอาด, อำนาจ ตั้งเจริญชัย และผดุงชัย ภูพัฒน์ ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร

^๓ ภาคภูมิ อิมสอาด, อำนาจ ตั้งเจริญชัย และ ผดุงชัย ภูพัฒน์, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคช่างทอง”, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ๒๕๕๔).

^๔ นุชศรา ถิตย์ประเสริฐ, “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์”, **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๕).

วิชาชีพวิทยาลัย เทคนิคช่างทอง ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^๙

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ซึ่งตรงตามสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้รับแบบอย่างที่ดีมาจากการสอนของอาจารย์ ทั้งเรื่องความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่นและพฤติกรรมอันจะส่งผลในทางที่ดีแก่นักศึกษา ทั้งเป็นตัวอย่างในเรื่องความรับผิดชอบ ขยันและมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน ยกย่องพฤติกรรมในด้านดีให้นักศึกษานำไปเป็นแบบอย่าง ลงโทษอย่างมีเหตุผลเมื่อนักศึกษาประพฤติผิด มีการสอนสอดแทรกจริยธรรมในรายวิชาที่สอนและสร้างวินัยการตรงต่อเวลาให้นักศึกษาอยู่เสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของ บัณฑิตย ะสันเทียะ ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและครูผู้สอนก็เป็นผู้ที่คอนอบรมคุณธรรมจริยธรรมทำให้นักเรียนเกิดความมีวินัยในตนเอง^{๑๐}

แรงจูงใจสัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ซึ่งตรงตามสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่าารจัดการความรู้ของบุคลากร ซึ่งตรงตามสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่าแรงจูงใจสัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษามีแรงกระตุ้น แรงพลักดันให้นักศึกษามีความมุ่งมั่น พยายาม ตั้งใจ มีกำลังใจ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่นความพยายามในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำเต็มความสามารถ ความมุ่งมั่นเพื่อให้ตนเองประสบผลสำเร็จในอนาคต การทุ่มเทเพื่อผลการเรียนที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของภาคภูมิ อัมสอาดอำนาจ ตั้งเจริญชัย และผดุงชัย ภูพัฒน์ ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัย เทคนิคช่างทอง ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยได้พบว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยไม่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยนั้น

^๙ นุชศรา ฤติยประเสริฐ, “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์”, *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๕).

^{๑๐} บัณฑิตย ะสันเทียะ, “การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนพัฒนาสามัคคี อำเภอกักต้อ จังหวัดชัยภูมิ”, *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐).

เป็นพื้นฐานที่มีกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับการสร้างความมีวินัยให้แก่นักศึกษาได้ในระยะเวลาสั้นๆ รวมถึงการบังคับนักศึกษาให้เข้าร่วมกิจกรรมโดยที่นักศึกษาไม่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและอาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมไม่มีการต่อยอดหรือขยายผลให้นักศึกษาเกิดความมีวินัยในตนเองได้ซึ่งจะเห็นได้จากผลของการวิจัยที่ออกมาว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยไม่ได้ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความมีวินัยในตนเองเลย จึงทำให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยไม่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาอันจะเห็นได้จาก แนวคิดของ สุทัศน์ เยี่ยมมโน (๒๕๔๙) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักเรียนกับเพื่อนนักเรียน ได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารของโรงเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจของนักเรียน ไม่มีการบังคับ ไม่มีค่าหน่วยกิต ไม่มีคะแนนให้ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากิจกรรมจะส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองก็ต่อเมื่อนักเรียนเต็มใจและสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยนั้น ๆ

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความมีวินัยในตนเองในด้านความอดทนประเด็นที่ว่านักศึกษาสงสัยและตั้งใจเรียนในวิชาที่ไม่ชอบเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงเสนอให้คณะได้จัดวิทยากรอบรมคณาจารย์ในเรื่องเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก่อนที่จะเปิดภาคเรียนเพราะจะทำให้ให้นักศึกษารับรู้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนได้ร่วมคิด ร่วมทำ ได้เรียนรู้ร่วมกันและสร้างความตื่นตัว ตื่นตัวให้กับนักศึกษาจะทำให้ให้นักศึกษาตั้งใจและสนใจที่จะเรียนในรายวิชานั้น ๆ เพิ่มขึ้นได้

๒. จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยประเด็นที่ว่ามหาวิทยาลัยจัดการประกวดที่เกี่ยวกับมารยาท บุคลิกภาพให้กับนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงเสนอให้มีการสนับสนุนการจัดกิจกรรมจัดการประกวดที่เกี่ยวกับมารยาท บุคลิกภาพที่มีความชัดเจนและต่อเนื่องทุกปีให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักให้นักศึกษามีมารยาทและบุคลิกภาพที่ดีและจงใจให้นักศึกษารักษามารยาทและบุคลิกภาพเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีตามที่สังคมต้องการต่อไป

๙.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๒. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

(๑) วิทยานพนธ์

- จินตนา ชาญเขียว. การศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา ๗. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, ๒๕๔๕.
- นุชศรา ถิตย์ประเสริฐ. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๕.
- บัวทิพย์ มะสันเทียะ. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนพัฒนาสามัคคี อำเภอภักดีพล จังหวัดชัยภูมิ. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐.
- ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการศึกษา:กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๒.
- ภาคภูมิ อิ่มสอาด, อำนาง ตั้งเจริญชัยและ ผดุงชัย ภูพัฒน์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา)**. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ๒๕๕๔.
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่ออำนาจภายในตน และความคิดเกี่ยวกับตนเองของเด็กในเมืองและชนบท. **รายงานการวิจัยฉบับที่ ๕๗**. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๙.
- สินีนาน สุทธิจินดา. การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว)**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๓.
- สุทัศน์ เยี่ยมมโน. การพัฒนาการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองไผ่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๙.

๒. ภาษาอังกฤษ

(1) Book

Nadler, Leonard. **Designing training program : The Critical Events Model**. Reading, Mass. Addison – Wesley , 1982

Meggison, Leon C. **Personnel : A Behavioral Approach to Administration**. Homewood: Richard D Irwin, 1969.